

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **M. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2019 č. j. MSK 12815/2019, sp. zn. DSH/3108/2019/Fra, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 8. 3. 2019 č. j. MSK 12815/2019, sp. zn. DSH/3108/2019/Fra žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/761235/18/DSČ/Lip ze dne 22. 11. 2018. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 26. 8. 2018 v 00:53 hodin řídil v Ostravě - Moravské Ostravě, na ulici 28. října ve směru jízdy na centrum (na úrovni „Tieto“), osobní automobil tovární značky BMW, RZ X, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h, stanovenou zvláštním právním předpisem, přičemž silničním radarovým rychloměrem Ramer 10C, byla jeho vozidlu naměřena rychlost 102 km/h, po odečtení korekce měřícího zařízení v hodnotě $\pm 3\%$ (při rychlosti nad 100 km/h, činila výsledná rychlost 98 km/h, tzn. překročení rychlosti v obci o 48 km/h. Tímto úmyslným jednáním žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku v provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, za což mu v této souvislosti byla ve smyslu ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zároveň dle ust. § 125c odst. 5 písm. b) téhož zákona správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce šesti měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil celou řadu žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) úprava nejvyšší dovolené rychlosti, 2) subjekt přestupku, 3) porušení zásady dobré správy a předvídatelnosti postupu správního orgánu, 4) zavinění a 5) nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 23. 4. 2019 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 3. 2019 č. j. MSK 12815/2019, sp. zn. DSH/3108/2019/Fra, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/548850/18/DSČ, vyjádřením Správy silnic Moravskoslezského kraje k dopravnímu značení na silnici II/479 ze dne 17. 4. 2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti sepsaného dne 26. 8. 2018, že dne 26. 8. 2018 v 00:53 hodin na ulici 28. října v Ostravě (u Tieta) směrem na ulici Nádražní žalobce překročil motorovým vozidlem BMW 530D, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) o 48 km/h, kdy mu byla naměřena rychlost měřičem rychlosti 102 km/h, po odečtení odchylky 98 km/h. Toto oznámení přestupku žalobce vlastnoručně podepsal;
 - z úředního záznamu ze dne 26. 8. 2018 vyhotoveného Policií České republiky, Městské ředitelství policie Ostrava, dopravní inspektorát Ostrava, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno, přičemž rychlost byla žalobci změřena radarem Ramer 10C. Žalobce byl ztotožněn podle občanského a řidičského průkazu. Dále je v tomto úředním záznamu uvedeno, že po celou dobu jízdy až po zastavení měla policejní hlídka vozidlo pod vizuální kontrolou, k záměně s jiným vozidlem nebo řidičem nemohlo dojít. K tomuto úřednímu záznamu je připojen fotografický snímek č. 2074, který byl pořízen z měření rychlosti radarem Ramer 10C, přičemž je na snímku údaj 102 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelnou RZ X;
 - z ověřovacího listu č. 049/18 silničního radarového rychloměru Ramer 10C, že bylo ověření tohoto měřidla provedeno dne 23. 2. 2018 a jeho platnost byla stanovena do 22. 2. 2019;
 - z osvědčení č. 2662/14/045 ze dne 9. 9. 2014, že toto osvědčení opravňuje P. K. – zasahujícího policistu k ovládání měřiče rychlosti Ramer 7F, 7F-V, 7 CCD s archivací, 7M-M, V, S s archivací, AD9 C, T s archivací, Ramer 7m-VB, Ramer 7M-MB a Ramer 10, PolCam;
 - dne 19. 9. 2018 oznámil Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností žalobci zahájení řízení o přestupku a předvolal jej k ústnímu jednání na den 7. 11. 2018 v 8:00 hod;
 - z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 7. 11. 2018, že se k tomuto jednání dostavil žalobce. Žalobce u tohoto jednání uvedl, že dne 26. 8. 2018 kolem 00:53 hodin jel s motorovým vozidlem BMW po ulici 28. října, kde byl i policejní hlídkou zastaven. Po výzvě policisty předložil doklady potřebné k řízení a provozu vozidla. Je si vědom spáchaného přestupku a svého jednání velice lituje;
 - z plné moci ze dne 12. 11. 2018, že žalobce zmocnil P. K. k zastupování ho v předmětné věci. Dále je ve správním spise substituční plná moc ze dne 20. 11. 2018, kterou P. K. udělil K. V., která dne 22. 11. 2018 nahlížela před správním orgánem I. stupně do správního spisu;
 - dne 22. 11. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání podané zmocněncem žalobce ze dne 10. 12. 2018, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 18. 12. 2018, jímž byla zmocněnci žalobce stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění

podaného odvolání. Zmocněnec žalobce toto blanketní odvolání doplnil. Poté byla věc předložena žalovanému, o které, jak shora uvedeno, rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2, věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí, v mezích žalobních bodů.
8. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
 - žalobce namítal, že v místě měření je povoleno jet 80 km/h, a to na základě dopravního značení B 20a. Podle žalobce učinil správní orgán nesprávné skutkové zjištění, když vzal za zjištěné, že v daném místě bylo povoleno jet rychlostí 50 km/h, neboť se ve spise o této skutečnosti nenachází žádný důkaz. Správní orgán neprovedl jím navržené důkazy ani nevyložil, proč nepřistoupil k jejich provedení. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že správní orgán vycházel mj. i z oznámení o přestupku a úředního záznamu ze dne 26. 8. 2018 a také ze snímku č. 2074, ve kterých je uvedeno, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h). Z výše uvedeného správní orgán neměl pochybnosti o tom, že v předmětném úseku měření v obci byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h a ke stejnému závěru dospěl i krajský soud. Jestliže žalovaný uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, že se místo měření nachází vedle budovy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a je mu tedy známa dopravní situace v okolí, tak se jedná o argument navíc, který žalovaný použil, neboť už z výše uvedeného je zřejmé, že v místě měření byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Žalovaný pro úplnost předložil vyjádření Správy silnic Moravskoslezského kraje k dopravnímu značení na silnici II/479 ze dne 17. 4. 2019, ze kterého se podává, že Správa silnic Moravskoslezského kraje, jakožto správce sil. II/479 na ulici 28. října, neprováděla žádné úpravy na stávajícím dopravním značení v této lokalitě. Trvale platí, že v této oblasti je obecně stanovená hranice 50 km/h;
 - žalobce dále namítal, že nebyl řidičem předmětného vozidla v momentě spáchání přestupku, když vozidlo řídil jeho kamarád, přičemž došlo k výměně na místě řídicí. Policisté zastavili vozidlo až po ujetí vzdálenosti pěti kilometrů. I tuto žalobní námitku považuje krajský soud za zcela nedůvodnou. Z oznámení přestupku ze dne 26. 8. 2018 je patrné, že jej žalobce vlastnoručně podepsal. U ústního jednání dne 7. 11. 2018 žalobce uvedl, že dne 26. 8. 2018 kolem 00:53 hodin jel s motorovým vozidlem BMW po ulici 28. října, kde byl i policejní hlídkou zastaven. Po výzvě policisty předložil doklady potřebné k řízení a provozu vozidla. Je si vědom spáchaného přestupku a svého jednání velice lituje. Z úředního záznamu ze dne 26. 8. 2018 se podává, že po celou dobu jízdy až po zastavení měla policejní hlídka vozidlo pod vizuální kontrolou, k záměně s jiným vozidlem nebo řidičem nemohlo dojít. S ohledem na výše uvedené nemá krajský soud pochybnosti o tom, že žalobce řídil předmětné vozidlo v momentě spáchání přestupku;
 - žalobce namítal porušení zásady dobré správy a předvídatelnosti postupu správního orgánu, neboť substitut zástupce se před vydáním rozhodnutí ve věci samé dostavil ke správnímu orgánu za účelem nahlédnutí do spisu a vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Správnímu orgánu sdělil, že se k věci téhož dne písemně večer vyjádří, přičemž

hned ten samý den správní orgán I. stupně vydal své rozhodnutí a tím podle žalobce porušil zásadu vstřícnosti, zásadu dobré správy i zásadu legitimního očekávání. Krajský soud se plně ztotožňuje se závěrem žalovaného týkající se výše uvedené námitky, a proto na něj v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Krajský soud podotýká, že z úředního záznamu – nahlížení do spisu nevyplývá, že by substitut zástupce žalobce uvedl, že se hodlá k věci písemně ještě téhož dne vyjádřit, přičemž sám žalobce u ústního jednání nenavrhoval doplnění dokazování a s dokazováním souhlasil, což stvrdil svým podpisem. Navíc krajský soud poznamenává, že se zmocněnec žalobce písemně k dané věci dne 22. 11. 2018 večer nevyjádřil, přičemž předmětné rozhodnutí mu bylo doručeno dne 25. 11. 2018, když se přihlásil do datové schránky, tudíž 22. 11. 2018 nevěděl, že správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí v předmětné věci. S ohledem na shora uvedené považuje krajský soud za nadbytečné provádět důkaz svědeckou výpovědí substituta (K. V.);

- další okruh žalobních námitek žalobce se týkal zavinění. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které tvoří jeden celek, se podává, že žalovaný formu zavinění posoudil shodně jako správní orgán I. stupně, a to zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Krajský soud se se závěry správních orgánů plně ztotožňuje, z odůvodnění obou rozhodnutí je zřejmé, že žalobce musel vědět, že se nachází v obci (v centru Ostravy) v zastavěném území. Žalobce má jako řidič povinnost sledovat, jakou rychlostí jede, přičemž rychlost (50 km/h) překročil výrazně – po odečtení odchylky $\pm 3 \%$ z naměřené hodnoty o 48 km/h, takže musel vědět, že porušuje zákonnou povinnost a musel s ní být srozuměn;
 - k žalobním námitkám týkajících se důkazních návrhů navržených ve správním řízení zdejší soud uvádí, že z kontextu odůvodnění rozhodnutí žalovaného jasně vyplynulo, že žalovaný považoval důkazní návrhy žalobce za nadbytečné, neboť neměl pochybnosti o tom, že v místě měření byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h a že řidičem vozidla byl žalobce. Navíc krajský soud podotýká, že důkazní návrhy žalobce považuje za účelové, jelikož je uplatnil zmocněnec žalobce – P. K. až v odvolání, přičemž sám žalobce u ústního jednání před správním orgánem uvedl, že si je vědom spáchaného přestupku a svého jednání velice lituje.
 - žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.
9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 19. září 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce